

Energie krijgen van topexterieur

De familie Peeters uit Nijlen sluit 2023 af met zeventien excellent gekeurde koeien. Naast een vaste naam op prijskampen zijn ze ook bekend om de verkoop van vee. De jaarlijkse verkoop van zeventig stieren en zeventig vaarzen zien ze als extra tak naast het melken van 250 koeien.

TEKST JUSTINE POPPE

Met zeventien gekeurde excellente koeien sluit de familie Peeters uit Nijlen 2023 af. 'Een koe met een topexterieur in de stal, dat geeft energie', stelt Stijn Peeters (29). Samen met zijn vader Luc (57) en moeder Heidi (53) melkt hij 250 koeien met vier robots in een 0+6+0+1-stal. Deze stal bouwde de familie in 2015

op een nieuwe locatie. Zo konden ze de veestapel uitbreiden van honderdtwintig koeien naar driehonderd. 'Voor die uitbreiding kochten we grofweg zeventig vaarzen op de veemarkt in Leer', vertelt Stijn. 'Daar zijn koefamilies die passen bij ons fokdoel.'

In het kantoor bij de stal is het meteen duidelijk dat de

BEDRIJFSPROFIEL

eigenaren	: Stijn (29) en Luc Peeters (57) en Heidi Huygelberghs (53)
aantal koeien	: 290 melk- en kalfkoeien, 70 dekstieren, 250 stuks jongvee
grondgebruik	: 80 ha mais, 35 ha gras, 6 ha triticale
productie	: 5.02, 11.300 kg melk, 4,03% vet, 3,35% eiwit

familie een passie voor fokkerij heeft. De kast staat vol met prijskampbekers en de muren hangen vol met koeienfoto's. Het kost moeite om de vele koecertificaten boven de deur te tellen.

Fokkerijpassie in het bloed

Stijn wijst naar het certificaat van Carlota, de allereerste sterkoe in Vlaanderen. Ook zij is een van de zeventien excellente koeien met 90 punten. 'Carlota heeft bijna alle certificaten gehaald', vertelt Stijn. 'Ze is zowel Sterkoe 1 als Sterkoe 2 en heeft de kaap van honderd ton melk en van tien ton vet en eiwit behaald. Als ze nu nog

titelpredicaat Sterkoe 3 binnenhaalt, is het lijstje compleet.' De Baxterdochter produceerde bijna 150 ton melk met gemiddeld 3,91% vet en 3,39% eiwit en is opnieuw drachtig. 'Voor mij heeft extreem fokken op liters melk niet de prioriteit', vertelt hij. 'Ik kijk voornamelijk naar de kilogrammen vet en eiwit. De ideale paringscombinaties maak ik deels op basis van genomische testing, maar vooral visueel.' Zo streeft de familie naar een zo ruim mogelijk dier met een brede achterhand en een vast en hoog aangehechte uier. 'Op uiers geven we nooit toe', geeft de jonge veehouder resoluut aan. 'Een prachtige vaars met een slechte uier is gewoonweg zonde.'

De familie weet dat een dergelijk topdier in een topomgeving hoort. 'Het fenotype van het dier komt alleen tot uiting als je goede genetica combineert met een goed milieu', stelt Stijn. Bij de nieuwbouw van de jongvee- en melkveestal lag de focus dan ook op een goede jongvee-opfok en op diercomfort. Ook Stijns vriendin Xanthe Helsen speelt daarin een belangrijke rol. Zij neemt de opfok van de kalveren vanaf vier maanden op zich. 'Als veearts pikt ze snel diersignalen op', vertelt Stijn.

Zeventig stieren en vaarzen voor verkoop

De familie Peeters is een vaste naam op prijskampen, maar is ook bekend om de verkoop van vaarzen en stieren. Vroeger ging Stijns vader Luc stevast met dieren naar de maandelijkse koeienveiling in Aalter. Ondanks dat die veiling in 2012 stopte, bleef het contact met de kopers overeind. Door mond-tot-mondreclame bleef ook de vraag naar vee groeien. Van de 250 vaarzen in de jongveestal zijn zeventig drachtige vaarzen bestemd voor de verkoop. Daarbovenop verkoopt de familie jaarlijks ook zeventig dekstieren. Ze ziet de verkoop van vee als een aparte inkomstbron. 'De verkochte stieren brengen iets sneller cashflow binnen dan de drachtige vaarzen', legt Stijn uit, als hij langs het lange voerhek van de stieren loopt. De stieren zijn gehuisvest in leeftijdsgroepen per tien. Hij wijst naar het melkveerantsoen zonder krachtvoer dat voor de neus van de stieren ligt. 'Goed voer is belangrijk', weet hij. 'We willen uiteraard geen magere stieren verkopen.'

De opfok van vaarzen vraagt niet zo'n rijk rantsoen. Ze krijgen enkel kuilgras en resten van het melkveerant-

In 2015 bouwde de familie een nieuwe stal op de huidige nieuwe locatie

Dikke hakken zijn verleden tijd dankzij de diepstrooiselboxen met zand

Lampritsie (v. Lambda) kreeg de eervolle vermelding bij de vaarzen op Agribex

soen. 'Met ons grondareaal van circa 120 hectare zijn we niet helemaal zelfvoorzienend in voer', vertelt Stijn, die 80 hectare mais teelt en 36 hectare gras. 'Door veel mais te telen proberen we wel zo veel mogelijk zelfvoorzienend in het melkveerantsoen te zijn. Zo hoeven we enkel wat snedes kuilgras te kopen voor het jongvee.'

Triticale deegrijp malen

Toch wordt er volgend jaar iets minder mais gezet dan gewoonlijk. Oorzaak: de nieuwe verplichte teeltrotatie in het Vlaamse Gemeenschappelijk landbouwbeleid. 'Om aan deze verplichting te voldoen hebben we dit najaar zes hectare triticale ingezaaid', vertelt Stijn. 'De korrels laten we deegrijp malen door een mobiele maalmolen van de loonwerker. Tijdens het malen mengt de molen er ook een zuur door.' Zo blijft het product goed be-

waard in een slurf. De familie gaat het graan als energiebron voor de koeien gebruiken. Dit is niet de eerste keer dat de familie Peeters dit zo doet, ook tien jaar geleden deed ze dat. 'Destijds was de triticale wel zeer positief voor eiwitgehalte', weet Stijn nog. Toen was het bijproduct met één kilogram per koe per dag goed voor een verhoging in het eiwitgehalte met 0,10 tot 0,15 procent. Hij is benieuwd welk resultaat het dit jaar brengt.

Oog op exterieur en levensduur

'Naast exterieur vind ik ook langleefbaarheid belangrijk', duidt Stijn, die verklaart dat hij daarom voor diepstrooiselboxen met zand koos. De gemiddelde leeftijd van de koeien bij afvoer is 5 jaar en 7 maand, met een vervangingspercentage van 25 procent. 'Ik heb een hekel aan dikke hakken en sinds deze zandligboxen hebben we die niet meer. Dit helpt de dieren zonder twijfel ouder te worden.' Elke twee weken leveren drie vrachtwagens nieuw zand. Het dagelijks zandgebruik is zo'n vijftien kilogram per koe met een kostprijs van 0,01 euro per kilo. Een bezinkput haalt het zand uit de mest dat vervolgens op het land wordt uitgestrooid. Stijn merkt niet meer slijtage aan materiaal met zand in vergelijking met hetzelfde mestschuivensysteem met dichte vloer in de jongveestal, waar het jongvee deels op stro ligt. 'Al blijft goed onderhoud steeds belangrijk', geeft hij aan. 'Maar uiteindelijk komt de koe op de eerste plaats.'

Elk jaar bekapt een externe klauwbekapper de hele vee-stapel. Tussendoor neemt Stijn ook zelf het klauwmes in handen voor noodgevallen en net voor het droogzetten. Met deze aantallen koeien en jongvee hebben de melkvee-houders hun handen vol. Landwerk doen ze daarom niet allemaal zelf. Ook de korte looplijnen om rundvee te verplaatsen zijn bedoeld om tijd te besparen. Stijn wijst naar de jongveestal die vlak naast de koeienstal staat. 'Om het jongvee te verplaatsen hoeven we slechts een poort open te schuiven.'

Of hij in de toekomst nog wil groeien in aantal dieren? 'Niet echt', antwoordt Stijn. 'Er is werk genoeg, ik wil vooral optimaliseren.' Er staan nog plannen op de agenda. Zo is er net een nieuwe EAZ-mini-windmolen geplaatst, waarvoor hij 40 procent investeringssteun kreeg. In zijn streek leveren deze molens zo'n 20.000 tot 25.000 kWh per jaar. 'Samen met onze zonnepanelen is dit ideaal vanwege het constante energieverbruik van de melkrobots. De windmolen is een mooie aanvulling.' |

Extra foto's online

Meer foto's van het bedrijf van de familie Peeters zijn te vinden op de Veeteeltwebsite.

[Fotoserie op **veeteelt.nl**](#)